

muligt, ogsaa paa Brød. Naar det ærede Medlem saa siger, at jeg har rejst rundt og sagt, at Møllerne og Bagerne ganske ubegrænset har udnyttet Situationen, maa jeg dertil sige, at noget saadant har jeg ikke sagt. Ubegrænset kunde de selvfølgelig ikke udnytte Situationen, men om, at navnlig Møllerne har udnyttet den ret stærkt, nærer jeg ingen Tvivl, derimod tror jeg ikke, at Bagerne har haft saa stor Fortjeneste. Det er Møllerne, der i overvejende Grad er gaaet af med Profitten. Det ærede Medlem oplyste for øvrigt ogsaa, at Arbejdernes Brødfabrik her i København havde været i Stand til at sælge Brødet til en Pris, der var 14 Øre billigere pr. Stk. end de andre Brødfabrikker. Det viser ogsaa, forekommer det mig, at man gennemgaaende kunde have solgt Brødet billigere, end det er sket.

Jeg skal nu vende mig til den øjeblikkelige Stilling, og Forholdet er da det, at den eneste Maksimalpris, som i den senere Tid har været effektiv, er Maksimalprisen paa Flæsk og Affald. Rugprisen har i den senere Tid ligget omtrent 1 Kr. pr. Tønde under Maksimalprisen, og Prisen paa Hvede har endog ligget 3—4 Kr. pr. Tønde under Maksimalprisen. Maksimalprisen kunde derfor for den Sags Skyld lige saa godt have været ophævet, og Maksimalprisen paa Hvede kunde for saa vidt lige saa godt have været 30 Kr., Hveden havde ikke kostet mere endda. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) sagde forleden, at Forholdene i Aar laa forskelligt fra i Fjor, og deri har han Ret. Medens vi i Fjor ingen Sikkerhed havde for, at der var Brødkorn nok her i Landet, har vi i Aar denne Sikkerhed. Vi har til Overflod baade af Rug og Hvede, og selv om det kunde være ønskeligt, at Importen af Rug og Hvede kunde komme i Gang, maa man dog sige, at nødvendigt for vor Brødforsyning er det ikke.

Vi staar altsaa nu overfor Ordningen i det nye Høstaar, og det glæder mig, at der om denne Ordning til syvende og sidst opnaaedes fuld Samstemning indenfor Prisreguleringskommissionen og Landbrugsraadet. Det saa en Tid ud til, at denne Samstemning ikke skulde kunne opnaas. Jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at sige, at den overordentlige Kommissions Formand, Grosserer Hage, havde affattet et Udkast til Indstilling, et Mæglingsforslag, som jeg helt og fuldt sluttede mig til. Men dette Mæglingsforslag indeholdt en Passus om, at Vurderin-

gen af den paalignede Rug skulde foretages under Iagttagelse af lignende Regler som dem, der følges ved Foretagelse af Ekspropriation. Denne efter min Mening selvfølgelige Forudsætning fremkaldte imidlertid fra anden Side heftig Modstand. Man vilde, som man sagde, intet Direktiv have for denne Ekspropriation. Modsætningerne kom meget skarpt frem indenfor den overordentlige Kommission. Jeg maatte fra mit Synspunkt hævde, at navnlig efter at det var foreslaaet, var det ganske nødvendigt, at en saadan Bestemmelse kom ind, thi ellers vilde det have Udseende af, at man kunde give sin Tilslutning til, at der kunde eksproprieres efter andre Regler end de almindelige og efter andre Regler end dem, Grundloven forudsætter, og det var da let at forudse, at for saa vidt man ikke paa anden Maade kom til Enighed, vilde der i den Vurderingskommission, som vilde blive nedsat, rejse sig den samme principielle Modsætning som i Fjor, og det var let at forudse, at den gamle Strid som Følge deraf vilde blusse op paa ny. Under disse Forhold fremkom da Forslaget om, at Prisreguleringskommissionen og Landbrugsraadet selv skulde søge at enes om en Vurdering. Det var for øvrigt det ærede Medlem fra Lejre, som fremsatte dette Forslag, og jeg støttede det med Glæde. Efter lang Forhandling lykkedes det endelig Landbrugsraadet og Kommissionen med Undtagelse af de to socialdemokratiske Medlemmer at enes om en fælles Indstilling, gaaende ud paa, at Hvede skulde ansættes til en Pris af 19 Kr. pr. 100 kg (120 Pund hollandsk) og Rug til en Pris af 18 Kr. 50 Øre pr. 100 kg (120 Pund hollandsk), og senere har de to socialdemokratiske Medlemmer frafaldet deres Særstandpunkt, saa Kommissionen blev til syvende sidst fuldkommen enig.

Den Vurdering, som paa den Maade er foretaget, maa siges at være i fuld Overensstemmelse med de Vurderingsprincipper, jeg i Fjor foreslog skulde lægges til Grund, og jeg har derfor kun Grund til at være tilfreds med, at man i Aar er gaaet til Vurdering paa denne Maade. Hvis man skulde tage den øjeblikkelige Notering, kunde det maaske siges, at Rug skulde have været ansat 50 Øre højere pr. Td., medens Hvede til Gængæld skulde have været ansat 50 Øre lavere. Det var noget, jeg for øvrigt foreslog indenfor Kommissionen. Men fra anden Side blev der gjort gældende, at naar Rug i Øjeblikket noteredes højere end Hvede,